

Î N C H E I E R E

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
JudecătoriiValeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând conflictul de competență jurisdicțională apărut între Judecătoria Chișinău, sediul central și Curtea de Apel Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Giulio Mortara” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nicbrand” cu privire la încasarea datoriei,

c o n s t a t ă:

La 16 septembrie 2016, SRL „Giulio Mortara” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nicbrand” cu privire la încasarea datoriei.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 septembrie 2017, cererea lichidatorului SRL „Nicbrand”, Gîrleanu Natalia cu privire la suspendarea examinării cauzei civile a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 26 ianuarie 2017, pricina civilă a fost strămutată pentru examinare separată conform competenței jurisdicționale la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 01 martie 2017 Curtea de Apel Chișinău, a înaintat dosarul în pricina civilă dată la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea conflictului de competență apărut între instanța de drept comun și instanța de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că competență să judece pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Giulio Mortara” împotriva SRL „Nicbrand” cu privire la încasarea datoriei este Judecătoria Chișinău, sediul central, unde urmează a fi remisă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 44 alin. (3) CPC, conflictul de competență dintre două sau mai multe judecătorii care nu țin de aceeași curte de apel ori dintre o judecătorie și o curte de apel, ori între curțile de apel se judecă de Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 33 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanțele judecătorești judecă toate pricinile civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice și autorităților publice privind apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate sau contestate, pricini pentru care legea nu prevede competența altor organe.

Iar conform art. 33¹ CPC, judecătorii examinează și soluționează în fond toate pricinile civile, dacă legea nu prevede altfel.

În condițiile normelor citate este de înțeles că legea procesuală prevede că instanțele judecătorești judecă toate pricinile civile, dacă legea nu prevede competența altor organe.

După cum atestă materialele cauzei, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, cererea introductivă a fost admisă, fiind constatată insolvabilitatea debitorului SRL „Nicbrand” și intentată procedura simplificată a falimentului.

De asemenea este de menționat că ulterior, la data de 16 septembrie 2016, SRL „Giulio Mortara” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nicbrand” cu privire la încasarea datoriei.

Conform art. 5 alin. (1) și alin. (2) din Legea insolvabilității, cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanța de judecată (instanța de insolvabilitate) în conformitate cu competența jurisdicțională stabilită în Codul de procedură civilă și în prezenta lege. Instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

În contextul dat, în norma sus menționată sunt exhaustiv prevăzute competențele instanței de insolvabilitate în cadrul examinării dosarului de insolvabilitate, printre care nu se regăsește competența de a examina cereri de chemare în judecată depuse de reclamantul-creditor către pârâtul-debitor aflat în procedura de insolvabilitate, privitor la încasarea datoriilor, or în instanța de insolvabilitate se examinează în acest sens doar cereri de validarea creanței depuse în instanța de insolvabilitate cu respectarea procedurii stabilite de Legea insolvabilității.

Potrivit art. 140 alin. (1) din Legea menționată, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

În același timp, Legea insolvabilității reglementează situația în care după intentarea procedurii de insolvabilitate, pe rolul instanțelor de drept comun se află pendinte cauze civile cu privire la bunuri din masa debitoare.

Astfel, potrivit art. 79 alin. (4) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cauzele cu privire la bunurile din masa debitoare în care debitorul este pârât, iar reclamantul este creditor chirografar și care sânt pendinte la data intentării procedurii de insolvabilitate se suspendă până la reluare de către creditorul chirografar sau până la încetarea procedurii de insolvabilitate. Creditorii chirografari sânt în drept să depună cerere de înaintare a creanțelor în instanța de insolvabilitate. Procedura suspendată poate fi reluată de creditorul chirografar în cazul nevalidării creanțelor în procedura de insolvabilitate.

Totodată, Colegiul menționează că creditorii chirografari sânt în drept să depună cerere de validare a creanțelor în instanța de insolvabilitate, iar procedura suspendată poate fi reluată de creditorul chirografar în cauză numai în situația nevalidării creanțelor sale în procedura de insolvabilitate.

În acest context, este de reținut că la caz hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate debitorului SRL „Nicbrand” a fost adoptată la data de 15 septembrie 2016, iar cererea de chemare în judecată a SRL „Giulio Mortara” împotriva SRL

„Nicbrand”, în procedura de faliment a fost depusă în instanța de drept comun la data de 16 septembrie 2016, ulterior intentării procedurii de insolvență.

În cazul dat reclamantul SRL „Giulio Mortara” urma să depună cerere de validarea creanțelor în instanța de insolvență în termenul stabilit în hotărârea din 15 septembrie 2016 până la data de 24 octombrie 2016.

De altfel, a fost stabilit și faptul că la data de 31 octombrie 2016, SRL „Giulio Mortara” a depus în instanța de insolvență și cerere de validare a creanțelor în sumă totală de 186 650 lei, care are ca obiect aceleași cerințe ca și în cererea de chemare în judecată în prezenta cauză, iar cererea de admiterea creanțelor fiind depusă după expirarea termenului instituit de instanța de insolvență – 24 octombrie 2016.

Prin urmare, lichidatorul nu a inclus în tabelul definitiv al creanțelor și nu a propus spre validare această creanță ca fiind depusă tardiv și neexistentă în documentele contabile ale debitorului, iar instanța de insolvență, prin încheierea din 06 martie 2017 a respins cererea de validarea creanțelor a acestui creditor din considerentele că a fost depusă tardiv și nu a solicitat repunerea în termen.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele pricinii, Colegiul constată că pe de o parte instanța de insolvență a adoptat un act judecătoresc prin care nu s-au validat cerințele SRL „Giulio Mortara” în cadrul procedurii de faliment simplificat din considerentele că cererea a fost depusă tardiv și nu s-a solicitat repunerea în termen, iar pe de altă parte, instanța de drept comun expediază instanței de insolvență cauza primită pe rol după intentarea procedurii de insolvență, pentru ca instanța de insolvență să examineze un litigiu de drept deja epuizat pentru instanța de insolvență, aceasta fiind pusă în situația să se expună repetat asupra acestui litigiu.

Sub acest aspect, Colegiul reține că cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Giulio Mortara” împotriva SRL „Nicbrand” cu privire la încasarea datoriei, ține de competența instanței judecătorești de drept comun, la caz Judecătoria Chișinău, sediul central, unde și urmează să fie remisă pricina spre judecare în fond.

În conformitate cu art. 44 alin. (3) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se constată competența Judecătoria Chișinău, sediul central la judecarea în fond a pricinii civile la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Giulio Mortara” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nicbrand” cu privire la încasarea datoriei.

Pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Giulio Mortara” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nicbrand” cu privire la încasarea datoriei se remite spre judecare în fond la Judecătoria Chișinău, sediul central.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva